

nelsespolitik over for de etniske mindretal, herunder specielt de muslimske.

Lige før påske behandlede Folketinget således et forslag fra regeringen om at afskaffe det obligatoriske tilbud om modersmålsundervisning, vel at mærke til børn, hvis modersmål ikke tales i EU-landene. Og noget kan man i hvert fald være helt sikker på, når modersmålsundervisningen forsvinder fra de danske folkeskoler, og det er, at søgningen til de etniske friskoler, herunder netop de muslimske, formodentlig vil stige.

De etniske friskoler vil simpelt hen kunne tilbyde en samlet pakke med skolegang, modersmålsundervisning og for de muslimske friskolers vedkommende koranskole til en konkurrencedygtig pris, hvis eller når modersmålsundervisningen forsvinder som tilbud og privatiseres, sådan som regeringen gerne vil have det. Effekten er altså, at vi rykker en gruppe etniske mindretal fra den danske folkeskole over i de etniske friskoler.

Kl. 16.15

Samtidig er regeringen vældig bekymret over kvaliteten af undervisningen i de fri skoler, specielt de etniske friskoler og specielt de muslimske etniske friskoler. Derfor behandler Folketinget i dag et forslag om med den anden hånd at stramme tilsynet med de frie skoler.

Jeg synes altså, at det er tragikomisk at opleve denne her regering, som med den ene hånd vil stramme tilsynet, fordi man er bange for kvaliteten i de etniske friskoler, og som med den anden hånd sørger for, at der nok skal komme mange, mange flere elever på de etniske friskoler ved at gøre folkeskolen til et dårligere tilbud for de etniske mindretal.

Enhedslisten er enig i den grundsten i skolepolitikken, at der er undervisningspligt og ikke folkeskolepligt i Danmark, og at forældrene har hovedansvaret for, at børnene får en undervisning, der i almindelighed står mål med, hvad der kræves i folkeskolen.

Til gengæld har samfundet også et ansvar for barnets tarv, et ansvar for at sikre, at børn faktisk får en undervisning i de frie skoler, der står mål med, hvad der kræves i folkeskolen. Det ansvar kræver et kvalificeret tilsyn, og i Enhedslisten er vi efter en del diskussion nået frem til, at det tilsyn er der ikke nok af i dag. Det er ikke godt nok.

Vi ønsker et mere kvalificeret tilsyn, der er generelt; i stedet for et tilsyn, der er rettet mod særlige fag, tidligere dansk, matematik og en-

gelsk. Vi ønsker ikke, at det her øgede tilsyn skal ligge hos kommunerne, idet det kommunale skolevæsen ofte er i en slags konkurrence med de frie skoler eller i hvert fald skal overtage eleverne fra de frie skoler, såfremt de frie skoler nedlægges. Derfor mener vi, at tilsynet bør være statsligt, at det altså bør ligge i Undervisningsministeriet.

Det foreliggende lovforslag virker som et miskmask af et kompromis mellem forskellige dele af Venstre. Der er Handelshøjskolevenstre, der vil fjerne de fri skolars traditionelle ret til frihed, og så er der Højskolevenstres krav om, at forældre stadig skal være ansvarlige for tilsynet med undervisning. Derfor er det nu stadig væk i lovforslaget forældrene, som vælger den tilsynsførende, men der skal nu føres tilsyn med en større fagrække, og ministeriet får så en række bemyndigelser til at fastsætte yderligere regler. Det er meget, meget diffust. Hvad betyder »yderligere regler«?

Vi mener, at det er et uklart lovforslag, som på den ene side holder fast i forældrekrederen som omdrejningspunktet og på den anden side lægger op til yderligere tilsyn, som udpeges af Undervisningsministeriet med meget uklare kompetencer.

I Enhedslisten frygter vi, at den klare fagidentifikation, der lægges op til, risikerer at medføre en opsplnitning i fagene og en opstramning af, hvilke fag der skal være, i stedet for at skolerne kan lave tværfaglige forløb, som flere og flere moderne skoler jo gør; uanset om det er folkeskoler eller frie skoler.

Det vil altså sige, at på det foreliggende grundlag anser Enhedslisten ikke lovforslaget som en forbedring, og derfor kan vi ikke støtte det i sin nuværende form. Men Enhedslisten vil lægge op til et ændringsforslag, hvor der bliver indført et statsligt tilsyn, så barnets tarv sikres.

Det er os meget magtpåliggende, at denne her retorik om de muslimske skoler smuldrer, for det er et velkendt fænomen i Danmark, at det ikke kun er de muslimske friskoler, der har problemer med tilsynet, men også andre friskoler, og det synes jeg bør understreges fra denne talerstol.

Bodil Kornbek (KRF):

I Danmark har vi en særlig dansk skoletradition. Vi har en spændende, farverig folkeskole, som sammen med en levende friskole udgør det samlede skolebillede på grundskoleområdet.